

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Polni prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Nalino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/26. uri popoldne.

tev. 1.

✓ Ljubljani, v petek 2. januarija 1891.

Letnik XIX.

Pomenljiva znamenja.

udi mi smo bili med onimi, ki so z veseljem povili prve poskuse, da bi se spravili in pomirili in Nemci v slavni kraljevini češki. Dolgo časa vlada le od strani opazovala narodnostni prv Šleziji, s prekrizanima rokama govoril je graaffe: „Meni nič mari; pogovorite se v dežel zboru!“ Vsled tega so Staročehi zgubili tekojnolega leta malone vse zaupanje svojih volilčin v isti meri so rasli vspehi Mladočehov, ki no slišati o nobeni stvari na dani podlagi.

kaj bode iz te moke? Zahteve radikalnih Nev poznamo; ti še vedno zahtevajo razdelitev stavne kraljevine češke in ne male predpravice neega jezika. Ker pa so se navzlic javnim svojih ptevam vdeleževali spravnih obravnjav, moglo sesklepati iz njihovega postopanja, da se bodo vogem udali. Toda vlada sama je preveč stregla nam željam, ker v bistvu naj bi se jezikovno vanje rešilo na podlagi znane Stremayrove nare, da bi se češke vloge mogle tudi nemški reš. Ali se bodo Čehi udali?

Celo zmernejša „Politik“ je ob neki priliki te obravnjav pisala: „Ako bode grof Taaffe mogel vzati spravne obravnave v okvirju popolne neopravnosti, potem bode mogoče spravo dati. Potem, pa le potem! Ko bi bili hoteli mogli zatajiti načelo enakopravnosti ter se tako piriti z Nemci, storili bi bili lahko brez vladnega ređovanja. Ker pa je vlada krenila na levo, smemo ti, da je tudi ona mnogo zakrivila ekstravaganonih, ki so razrušili zanesljivo večino.“

Iz tega moremo sklepati, da Čehi nikdar ne o zapustili stališča narodne enakopravnosti in da fu Taaffeju več ne zaupajo. Kaj bode iz tega? aservativni veleposestniki stopili bodo v ozadje, puščajoč prepir skrajnima strankama; Staročehi

bodo pobegnili v mladočeški tabor, in prepir se bode znova začel.

To so znamenja, ki ne obetajo lepega vremena. Da ne izrečemo svoje sodbe o postopanju odločilnih krogov, navesti hočemo besede grofa Riharda Clam-Martinitca, katere je govoril v deželnem zboru dne 2. junija m. l. Ta državnik, kateremu nihče ne more podtikati radikalnosti, je govoril:

„So imponderabilia v duševnem življenju ljudi in narodov, ki se ne morejo tehtati, meriti, tudi ne jasno označiti, ki pa morda z večjo močjo delujejo, kakor druge moči, ki se morejo meriti in označiti. Tak imponderabile je tudi čarobna moč materinega jezika na človeka, na vsak narod; narodi brez omike čutijo ta čar. Drugi imponderabile je tudi neki strah, morda celo nezaupanje v stvarih, ki se tičejo jezika. Tudi to občutljivost najdemo pri vseh narodih, in sedaj še dvakrat večjo, ko na škodo kulturnih koristi narodnostna ideja vse prešinja. Prepričan sem, da je v spravnih točkah enakopravnost jezikov zagotovljena, vendar ne morem tajiti, da se bode marsikdo moral odpovedati idealom, katere je v srcu gojil iz mladih let, boril se zanje celo življenje. To je žrtev, ki se mora primerno ceniti. Ako resni možje morajo svoje idejale položiti v grob, potem taka čutila pač zaslužijo večje pozornosti.“

Teh besedi grof Clam ni govoril brez namena, obrniti jih je hotel na določen naslov, pa kakor kažejo znamenja, govoril je brez vspeha. Ravno to pa tudi v nas sedaj pričetkom novega leta vzbuja nezaupanje in opreznost.

Dolenjska železnica.

(Dalje.)

Odsek ta svoj korak opravičuje s tem, da deželno poroštvo izdajo prioritetnih zadolžnic, oziroma prioritetnih delnic olajša in da se po človeški

previdnosti prav nič rabilo ne bode ali pa le jako malo.

Da železniške prioritete, za kojih dohodek država ali kronovina jamči, boljši emisijski kurz dobé, kakor pa one brez poroštva, je aksijom, kateremu se oporekati ne dá.

To je na vsak način prednost, ki obstoji v dobavi cenejše glavnice. Vprašanje je le, komu ta prednost koristi in ako je velikosti žrtve vredna, kojo je dežela voljna prinesti.

Dežela dobi prej in hitreje ono železnico, o koji se trdi, da je neobhodno potrebna za Kranjsko. To in le samo to korist ima dežela od ložje dobave glavnice, in ta korist je čisto gospodarstvene narave.

Recimo, da bo ta korist vsi deželi na dobro; nasprotna trditev bi provzročila hrup, ker se smatra ta železnica že več let sém kot panacea, brez koje dežela ne more več dolgo biti.

Gotovo pa je vsekako, da bo za to potrebno žrtev vsa dežela prinesti morala.

Ako trezno opazujemo, je tedaj položaj tak, da obseg koristi, ki bo dohajala deželi iz poroštva, ni znan, in da ta gledé vse Kranjske ni gotov, pač pa je gotova žrtev, kojo bode morala vsa dežela prinesti.

Za dvomljive koristi gotove žrtve!

Zadeve take baže imenujemo v navadnem življenju spekulacije, in podpisani zatrjujejo, da bi tudi zoper to ničesar ne imeli, da bi zahtevana žrtev le tako velika in po našem mnenju tako pogubna za deželo ne bila.

Poroštvo dežele naj bi do zneska 296.953 gld. za dōbo 75 let trajalo.

Obseg te dolžnosti, ki se ima prevzeti, naj si dežela in nje zastopstvo predoči in naj ga ima za podlago vsemu računjenju.

Ali se ujema ta obseg z narodno-gospodarstve-

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohorja.

(Ocenili Cirilovec.)

Komu ni vsaj po imenu znan mogočni Nil, ki p in hrani egiptsko deželo? Velikanski nalivi po jih planjavah napojé v juliji njegovo strugo, in va se razlije po dolini, da je kmalu vsa pokrajina vskansko jezero. Konec novembra upade voda, in n zemlji, z blatom pognojeni, seje Egiptčan, da trat žanje.

Nilu podobna je tudi družba sv. Mohorja. Ona jnekaka skupna vez, ki spaja vse Slovence, ki jih hni z dušno hrano, napaja s pravim rodoljubjem i navdaja s ponosom. Neumorno se trudi odbor zleti, da pripravi primerne knjige, meseca noembra pa jih razpošlje širom naše domovine, da, eó v daljno Ameriko, kjer biva nekaj naših bratov. I kakor so Egiptčani trikrat želi, žanje iz knjig družbe sv. Mohorja tudi Slovenec troji dobiček: blaži s sreó, bobri si um in neti domoljubje.

Knjig je izdala letos šest, kakor navadno. Vseba jim je različna, in zato bo gotovo našel vsak k primerne in koristne, treba le, da si izbere.

1. „Življenje preblažene Device Marije in nje nega prečistega ženina s. Jožefa.“ Popisal J. Volčič. O tej knjigi ne

pišemo ocene, ampak le kratko poročilo: Knjiga je poznana, pisatelj njen pa v večnosti. S tem snopičem začel je V. in zadnji oddelek tega obširnega dela: častilci blažene Device in sv. Jožefa. Po kratkem uvodu opisanih je na kratko 31 svetnikov in blaženih, med njimi tudi Pij IX., „Marijin papež“ in blaženi Klemen Marija Dvořak s prav lepo doprso podobo njegovo. Zanimiv je za nas tudi popis premalo nam znane blažene Heme, — „kneginje slovenske“, kakor jo Volčič imenuje, — ki se bo pa še prihodnje leto nadaljeval. Sicer ni našega rodú, a živela je na naši zemlji, torej deloma res slovenka. Reda v razporedbi svetnikov nismo zapazili. Delo sevéda ni izvorno: na konci životopisa je vselej naznanjen vir, iz katerega je povzet, navadno nemški, časih tudi slovensko „Življenje svetnikov“. V koliko so životopisi kritično pisani, če so čudeži, zamaknenja in razodetja preiskana in potrjena, ne moremo preiskovati. Navadno se takim delom pristavlja določba papeža Urbana VIII., vsled katere se nadnaravnim pojavom, dokler jih cerkev ni potrdila, ne smé pripisovati večja veljava, kakor človeška. Za prihodnje leto je obljubljen opis še trintridesetih častilcev Marijinih, zadnji — pisatelj Volčič sam. Ž njim bo skleneno celo veliko delo. Če prav nekaterim ni prav, da družba izdaja toliko nabožnih knjig, gotovo je, da jo le njen cerkveni značaj vzdržuje in krepi, in da si preprosti bralci najbolj želé knjig svete vsebine; zato tudi to knjigo, če

prav se že precéj dolgo vleče, vsako leto z enakim veseljem sprejemajo.

2. „Antona Martina Slomška: Pastirski listi.“ Zbral in vredil M. Lendovšek, župnik v Makolah.

Kateremu Slovencu je neznanó imé slavnega škofa Slomška? Res, da ga že 28 let krije hladna zemlja, vendar še živi v srcih hvaležnih Slovencev. Saj je pa tudi bil mož, kakoršnih še ni mnogo porodila mati Slovenija.

Prešinjen ljubezni do Boga in unet za blaginjo svojega naroda je delal do svoje smrti. Njegovi spisi so polagali v srca vernih Slovencev kvas čednosti in domoljubja.

Kaj je mogla torej družba sv. Mohorja slovenskemu narodu lepšega in primernejšega podati, nego del Slomškovih spisov? Morebiti je hotela božja previdnost izkazati posebno dobroto, da družba ni izdala že preje Slomškovih zbranih spisov? Zakaj? Pač zato, ker število udov še ni bilo toliko, da bi imel vsak zaveden Slovenec v rokah tako izvrstne spise. Sedaj pa, ko je dospelo število udov malone do vrhunca, razsvetlila je večna Modrost odbor, da je pričel izdajati Slomškovo najlepšo zapuščino, njegove zbrane spise.

Prva knjiga Slomškovih del so torej: Pastirski listi. Knjiga se deli v dva oddelka; v prvem so „postni listi“ (str. 7—115), v drugem „različni listi“ (str. 116—256).

nim razcvetom dežele, kojega od nove železnice tudi samo pričakujemo?

Malokdo si bode upal to trditi. Tudi železnični odsek si ni upal; slednji skuša marveč nekako pobito svoje predloge z dokazili opravičiti, da se poroštvo dežele nikdar v polnem obsegu rabilo ne bode.

Zavezana pa bi bila vendar dežela k temu, da mora za ves obseg prevzetega poroštva jamčiti; to je resnica in nadalje silno breme, koje bi morala dežela 75 let nositi in katero bi ovirajoč in slabeč na vsa njena nadaljnjaja podjetja ves ta čas in mogoče tudi še potem vplivalo.

Nadalje se je trdilo, da bodo dohodki železnice tako ugodni, da deželi vključno poroštva ne bode treba plačevati, ker bodo pričakovani čisti dohodki železnic pokrili obrestovanje in razdolžitvev prioritarnih zadolžnic, eventualno prioritarnih delnic.

Trdilo se je pa tudi, da je za zgradbo železnice treba deset milijonov glavnice, od kojih naj bi sedem milijonov dežela Kranjska za obrestovanje in razdolžitvev prevzela, to je, dežela Kranjska vzame največje breme gledé oskrbovanja denarja za doljenjske železnice ná-se.

Nekateri možje iz tehničnih krogov trde, da je svota deset milijonov za zgradbo previsoka in da bi ne bilo težko izhajati z osmimi milijoni.

Ako je temu takó, — in podpisanim se mora to ravno tako resnično zdeti, kakor trditev železničnega odseka, ker nobena teh števil ni z razlogi utemeljena, — bil bi v tem bistven faktor, koji bi izrečeno garancijsko število v prid deželi preinačil.

Številka prioriteta, ki se imajo obrestovati in razdolževati, bi se zmanjšala, dočim bi dohodki isti ostali.

Vprašanje je, kako je vplivala dežela, koja naj bi največ žrtvovala, pri sestavi in nastavi gradbenega fonda?

Gradi se lahko drago, ali pa tudi po ceni, kakor se hoče; prav lahko se pa stori prva napaka, ako človek ne dela iz svojega žepa, ampak iz tujega.

Zopet vprašamo, kak vpliv si je najbolj obremenjena dežela sama gledé zgradbe železnice pridržala?

Poznamo ljudi, ki so trdili in to svojo trditev tehnično in denarno utrdili, da bi dežela, ako je prevzela razdolžitvev in obrestovanje sedmih milijonov ná-se, železnice laglje sama zgradila in v promet prevzela.

Vprašamo, kak vpliv si je dežela, ki naj bi največ žrtvovala, na obratno vodstvo železnic pridržala?

Vsi ti faktorji vplivajo brez dvoma bistveno na visokost dolžnostij, koje naj bi dežela prevzela, a vključno temu v odsekovem poročilu niti besedice ni najti o tem, da bi deželi tudi le najmanjši vpliv na te faktorje bil zagotovljen.

Ako pregledamo v deželni zboru skleneni zakon, najdemo v njem pač dolžnosti dežele natančno in jasno determinovane, njenih pravic pa se ta za-

kon le toliko dotakne, kolikor jih jej član III dovoljuje, namreč v soglasi z državno upravo, s koncesionarji doljenjskih železnic gledé izračunjenja, plačevanja in svoječasnega vračevanja garancijskih prispevkov, koje naj bi eventualno dežela dala, pogodbo skleniti.

O njenem vplivu na najbolj važne faktorje, od kojih so železnični dohodki in tedaj tudi visokost poroštva odvisna, pa nobenega govora ni.

O teh smejo določevati le državna uprava, koncesionarji in premogokopna družba v Trbovljah, to je, osebnosti, koje se gledé vprašanja doljenjskih železnic deželi nasproti strankami smatrajo in tedaj niso poklicani, zastopati deželnih interesov.

V kratkih besedah je položaj dežele tak, da mora ona pač za večkrat omenjeni čisti dohodek doljenjskih železnic 75 let skrbeti, da jej pa nasprotno ni dovoljen nobeden vpliv na ustanovo stavbinske glavnice v znesku 10 milijonov, — državni zakon z dné 6. junija t. l. razširi jo tudi na „druge kranjske železnice“, — dalje nobeden vpliv na odajo zgradbe, na zgradbo samo in na obrat.

Ta položaj je vsekako za deželo nevaren, ker bi zastopniki tujih interesov določevali o faktorjih, ki so v prvi vrsti merodajni za velikost prispevka garantujoče dežele. (Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. januarija.

Notranje dežele.

Češki deželni zbor, ki se snide dné 3. januarija, razpravljal bo jedino le predloge o deželniem kulturnem svetu. Vlada, kakor poročajo češki listi, bo precej v eni prvih sej pojasnila svoje stališče gledé Skardovega predloga ter izjavila svoje misli gledé notranjega uradnega češkega jezika. — Mladočehi božične praznike dobro vporabljaajo za razne shode, kjer poročajo o svojem delovanju in snujejo nove načrte za prihodnost. — Dunajski Čehi se že pripravljajo za prihodnje mestne in državnozbornske volitve; osnovati se ima v kratkem odsek odličnih na Dunaji živečih Čehov, ki naj vse potrebno pripravi v ta namen.

Novo katoliško politično društvo je osnoval prošt Landsteiner v Mikolovem za južno Moravsko. Posla bo imelo novo društvo veliko, da polagoma odstrani mogočni vpliv židov in liberalcev, ki nekako absolutno gospodujejo v onih krajih. Načelnik društva, znan kot kandidat pri zadnji deželni in državnozbornski volitvi, je porok, da bo društvo prospevalo v svojem delovanju.

Vnanje države.

Srbija. Vlada je predložila v skupščini predlog, naj se izposodi 10 milijonov dinarjev za one izredne vojaške potrebe, za katerih pokritje je bila skupščina dovolila zadnje vzpomlad 6% povikšanje davkov. Ob jednem je prosila srbska vlada, naj se dovoli budgetni provizorij za 1891. l. — Srbski anarhist Pelagić, ki je bil prognan preko srbskih mej, ker je bil obelodanil protivladarsko brošuro, povrnil se je nedavno na srbska tla, a oblastvo ga je takoj prijel in vtaknilo v temnico.

Italija. Nekedanji italijanski državni minister Bonghi méni o trodržavni zvezi tako-le: „Prepričan

god. Ob nastopu pozdravlja duhovščino; potem izpodbija ugovor proti samskemu stanu katoliških duhovnikov; svari pred praznoverjem; naznanja preselitev škofijskega sedeža v Maribor, poroča o papeževem položaji, o svojem potovanju v Rim, oznanja svojim vernikom sveto leto in brezmadežno spočetje Device Marije; svari žganjarje in govori o nastopu cesarja Franca Jožefa I., o napadu nanj 1853. leta, o vojski l. 1858. in o družbi sv. križa.

Konečno ne želimo nič bolj, nego tega, kar nam piše urednik na str. 3. v predgovoru: „Gotovo bode družba sv. Mohorja, ta najzlahotnejša sadika najrodoljubnejšega kneza in vladike, v dóbi svojega razvoja in pripoznanja izkazala na najlepši način hvaležnost in spoštovanje do duševnega svojega ustanovitelja, če z izdajo njegovih dragocenih spisov doseže to, da postane sčasoma ves Slomšek, vsa njegova slovstvena zapuščina — lastnina celega naroda slovenskega.“

Ko bodedo obhajali meseca novembra l. 1900 Slomškovega rojstva prvo stoletnico, bo menda to velevažno delo dogotovljeno, in naš priljubljeni Anton Martin Slomšek znova rojen — v srcih vedno mu hvaležnega naroda slovenskega. Takrat bode tudi najprimernejši čas, da družba izdá nov, za prosto ljudstvo spisan životopis Antona Martina Slomška. (Dalje slédi.)

sem, da ne morejo med Avstrijo in Italijo, kakor Italija čustva vladati, katero bi nedvomno vedela, kaj ljo in Nemčijo. Razven razburjene preteklosti, katero je lahko pozabiti, zabranjuje to hudo sedanjosti. Vsekako noče večina Italijanov vedeti o radikaleih, ki hočejo siloma zrušiti Italijo in Avstrijo; a ista večina italijanske bivalstva je tudi trdno prepričana, da ne biti razmere med obema državama nikdar noma intimne, nikdar popolnoma zagotovljene ne bodo njune meje uravnane in dokler kolikor toliko popolnoma rešeno narodnostno šanje v Tridentu, Gorici, Istriji, Trstu in Daciji. Tako misli tudi Crispi, in ako zamolči za misel, katero je svoje dni neustrašno izrazil, méni, da je sedaj drugih načel. Ravno zakaj zagotavljalo se mi je, da je Crispi sa nil, da ni še nikoli tako težko govoril, kakor njč v Florenciji pri obedu, njemu na čast jenem, ko je moral svojo preteklost navide tajiti, da je avstrijsko vlado prepričal o italski lojalnosti. V izboljšanje avstrijsko-italijanskih ne more Nemčija storiti boljšega dela, kakor vati na to, da pregovori Avstrijo, naj uravnava z Italijo ter tako ugodi iskreni želji svojih ijanjskih podložnikov.“ Taki so naši sosedje, za prijatelji!!!

Francija. Redovnice in redovniki res polnoma presedajo francoskim framaçonskega prevzetim državnikom. Kratko malo ne smejo redovniki v rokah vodstva in nadzorstva francoskih bolnišnic. Občinski svet v Masonu je prepričano redovnice iz tamošnje bolnišnice. Da pa bode te naredbe bolniki imeli mnogo slabšo pomoč, da bo imela za naprej mestna blagajna 7000 frankov več letnih stroškov in ne bo dobival več vsled neke oporoče voljenih mu letnih 2000 frankov, kaj je pač to mari francoskim republikanom. Bojevati se morajo proti sv. cerkvi in pri tem tudi gmotno uničijo francoskega državljanca.

Anglija. „Ubogi“ ruski židje se mksrčnim Angležem močno smilijo. Omenjali so že enkrat na tem mestu, da so bili priredili že ta namen v Londonu shod, na katerem se je razpravljalo vprašanje o ruskih židovih. Omenili so pa ob jednem tudi, od kod toli zanimanje srbskih Angličanov za „zatirane“ Abrahamove potomce v Rusih. Iz ravno tacega namena je nedavno slal londonski lordmajor prošnjo ruskemu carju Peterburg. Bržkone ne bode tudi to nič pomalo ruskim židovom. — O shodu Parnella z O'Briom v Boulognu poročajo „Daily News“, da se grtu le za denar; pa tudi ko bi se razpravljalo nikako vprašanje, ne bode imela konferenca nikaga vspeha, ker méni O'Brien, da mora Parnell otopiti, če hočejo, da bi se združili obe stranki a Parnell noče o tem ničesar slišati. V zadnjem anifestu na irsko prebivalstvo je z nova poudarjalja se ne smé ravnati po Gladstonovih predpisih. Zacij poraz v Kilkenny-ji buči kakor bojna tromba, a se podá še v zadnji najhujši boj za irsko stvar.

Belgija. Naposled je vendar nizozemski stopnik v Bruselji podpisal akte bruseljske prsuženjske konference, da bi se odpravilo prežalostno suženjstvo nesrečnih Afričanov. Ko se bode odpravilo suženjstvo, praznovala bode sv. katoliška cerkev, ki se vsekako za to vprašanje najbolj zanima, sajajno, veličastno zmago nad človeško zmoto in krivico. In da bo kedaj nastopil te zmage dan, govori sto in sto zanesljivih znamenj sedanjosti.

Dansko. Iz Kodanja se poroča 31. pr. m. Pod vplivom dvornih krogov pisani list objavlja, da dojde ruska carska družina v začetku meseca maa v Kodanj, kjer bode nekaj časa živila kupé z angleško in grško kraljevo družino. Ali bode imel a shod politiški značaj, ne vedó listi ničesar poročaj. Iz Kodanja se bodeda vrnila ruski car in carica v Peterburg, kjer se bode praznovala z vso slovesnosto njuna srebrna poroka. Na potu ja bodo spremljali udje danske kraljeve družine.

Nizozemsko. Minister vnanjih zadev je opomnil v prvi zbornici, da je vlada zaukazala svojemuzastopniku v Bruselji, naj podpiše določbe bruseljske protisuženjske konference.

Izvirni dopisi.

Z Blok, 31. decembra. Moj skromen dopisek v št. 289. „Slovenca“, kakor pravi gospod dopisnik iz ribniškega okraja v št. 294 „Slov. Naroda“, dal e povod daljšemu dopisu v pojasnenje krivih misli, katere tukaj gojimo. Ker so mi omenjene številke „Slov. Naroda“ še le zdaj v roke došle, hočem tud jaz stvarno, a kratko odgovoriti: Kar se tiče doljenjske železnice, verjemite nam, gospod dopisnik da isto iz srea Vam in sploh vsem sosedom privoščimo, a nikakor se pa ne strinjamo z načinom na čegar ramah vse podjetje sloni. Radi priznamo, kar navajate v onem dopisu gledé dobrih stvari, ki so se vsa opozicija, s čemur se vsi primerna občila dosežejo. A žalba se ne more z volom meriti, sicer počí. Tako se lahko godi z nam. Vedno se poudarja blagor naroda, blagor dežele, pi tem pa gre kraj za krajem na slabše in priklad

rast od leta do leta. Protest pa, ki se tiče garancije dolajnske železnice, upam, je že na primerno mestu; ugovora pa niso le notranjske občine, ampak tudi gorenjske in dolajnske podpisale. Če tudi stane brezvspešen, vendar hočemo s tem kazati, da si blagor dežele, oziroma naroda, ne tolmačimo vedno rastočim bremenom in da bomo v bodoče ostreje pazili na naše gospode poslance.

Gledé loškopotoške ceste pa sem se od zadnjega dopisa še bolj prepričal, kaj ljudstvo govori, ker niti Potočanje sami razven jednega iste ceste ne želé, češ, da je nepotrebna in bo velike stroške zahtevala, Les za prodaj iz Šneperga ima bližnjo pot na Pivko in v Trst, oni iz Čubranskega pa v Reko, ne na Blok in ne v Ribnico. Na tem stališči ostanemo tuka, tedaj brez zamere.

Iz Prage, dné 27. decembra. (Stavba velehrama sv. Vida na Hradčanih. — Pastirski list ljitomeriškega škofa.) [Konec.] Uvejen sem, da i v tem oziru ne bodo drugi naredi rekli o Čehih: „Cooperunt aedificare et non poterunt consumare“, — kajti velehram sv. Vida imaza vso češko domovino in narod velikansk pomen v oživljenje svetovaclavske katoliške vere in zgoovinskih spomenikov med češkim ljudstvom!

Ker se baš v verskem oziru rado med češkim rodjubi pozablja najdražjih narodnih svetinj, ne pomlujem preveč padca staročeške stranke, razven g. c. Riegra, kojega bodo češki duhovniki vedno ljubi in visoko čislali, toda omilujem to, da je češk duhovščina slepo podpirala vse njene kandidate pri volitvah, uverjena, da s tem podpira i svoje kandidate; toda varala se je, videč, kako preajajo jeden za drugim k Mladočehom in s tem posajajo njeni javni neprijatelji. Riegra opustiti in uskčiti v mladočeški tabor, je znak velike breztačnosti, da ne rečem, breznačajnosti.

Pomenljiv torej za sedanje politične odnošaje na Češkem je zlasti pastirski list ljitomeriškega škofa, kojega so v praznik sv. Štepana čitali duhovniki s propovednic vernikom ljitomeriške škofije; le so večinoma nemške narodnosti. Omenjajoč narodnostne razprtije po češki domovini, pojasnjuje pastirski list ona pravila, po kojih se v narodnostnih zadevah ne more ohraniti zakon krščanske ljubezni. Popisujoč obširneje pomen besede „narodnost“, pastirski list nadalje pravi, da red krščanske ljubezni ne pripušča samo, imeti poseben ozir do lastnega jezika in narodnosti, temveč celó to nalga v dolžnost. Naklonjenost do lastnega jezika j človeku prirojena, kakor ljubezen do skupnega ceta. Iz vsega tega pa izvira, da ne smemo samo, temveč moramo pravo ljubezen in hvaležnost do teje narodnosti gojiti, ker je to že naša svota dolžnost.

Razlagajoč v vzvišenem pomenu pravo ljubezen d domovine, rodnega jezika in narodnosti, dalje pavi škofov list pastirski: „Dovoljeno, dostojno in pavično je, in po okoliščinah i naša dolžnost, da v blaginjo in srečo svojega naroda prispevamo z vsemi dovoljenimi sredstvi, skazujoč takó oo ljubezen in hvaležnost, kojo nam sv. pismo strega in novega zakona na mnogih krajih z besedami in vzgledi priporoča. Kristus sam nam je vzled ljubezni do svojega ljudstva. Toda kakor je pava ljubezen do lastnega naroda dovoljena, istotao je nedovoljena in pregrešna nepravda, neurejena in slepa narodna ljubezen, koja ne vidi hb svojega in dobrih lastnostij družega naroda, — omejena ljubezen, koja ljubi samo rojake svoje in ljud onoistega jezika, druge pa odriva; krivična ljubezen, koja n varuje nobene dostojnosti, da, se celó ne boji prušenja javnega prava, méneč, da domnevani prošeh lastnega naroda to zahteva. Pobijajoč takó fantizem in prenapete narodnostne težnje, pastirski list dalje pravi, da so neprijateljske razmere med narodi vzrok, da se narodi odvrčajo od pravega krščanstva in se nagibajo k staremu paganstvu. Pastirski list pozivlje konci k složnosti.

Zlate besede v istini! Vsa mržnja in nepravilnost med narodi morate prestati, ter nastati vzajemno spoštovanje jednega naroda do družega, imali prospevati skupna blaginja. To velja zlasti o češki domovini, o vseh njenih prijateljih in rodoljubih, kajti nesloga in narodnostni razkol ni samo Češki dvojni škodo, — temveč i južnim bratom po du in krvi, — osebito vam Slovincem, o čemur se se lahko uverili čez leto in dan „Slovenčevi“ čitatelji, kojim želim k novemu letu od sreča do

sreča vse isto, kar jim najbolje prospeva v njih dušno in telesno blaginjo!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 30. decembra.

Župan Grasselli se s toplimi besedami spominja nagloma umrlega večletnega mestnega odbornika Tomka.

Odbornik Prosenc stavi nujni predlog, naj bi se na vseh ljudskih šolah za učence in učenke I. in II. razreda ob hudem mrazu pouk pričenal ob 9. uri dopoldné.

Ta želja se bode naznanila šolskim oblastvom.

V volitveni komisijon za dopolnilne volitve trgovske in obrtniške zbornice je bil izvoljen podžupan V. Petričič.

Odbornik Hrasky poroča o prošnji vodstva Alojznice za znižanje cene vodi in nasvetuje, naj se zniža na 10 kr. za kubični meter in odpusti pristojbina od vodomera. — Prošnja Alojzija Korzike, da bi mestna občina napravila na svoje troške vodovodno zvezo od glavne ceste do njegove hiše na Vrtači, se odbije; ugodí se prizivu hišnega gospodarja G. Stedrega proti plačilnemu nalogu gledé vodovodne naklade, toda le za hišo št. 3, za drugo ne.

Odbornik Hribar poroča o navodilu za vodovodno knjigovodstvo. Na predlog podžupanov se bode navodilo natisnilo in v prihodnji seji o njem posvetovalo.

Odbornik dr. Majaron poroča o reorganizaciji mestnega redarstva, omenja raznih pritožb, da je število redarjev premalo, ter stavi naslednje nasvete:

A) Slavni občinski svet naj sklene:

§ 1. Ozemlje mestne občine ljubljanske razdeli se za službo policijske straže v pet policijskih okrajev in ti so: I. okraj: notranje mesto; II. okraj: Dunajska cesta; III. okraj: Sv. Petra predmestje; IV. okraj: Karlovško predmestje; V. okraj: Krakovo in Trnovo.

§ 2. Vsak okraj ima svojo stražniško postajo, iz katere se po njem opravlja redna služba.

§ 3. Postaji I. okraja kot glavni postaji podrejene so ostale postaje kot okrajne postaje. Glavna postaja vodi službo po vsem ozemlju in preskrbuje okrajne postaje s stražniki.

§ 4. Ustanavlja se 36 stražniških služeb in sicer za 2 vodji straže, 10 stražnikov I. vrste in 24 stražnikov II. vrste. Ustanavljate se tudi službi dveh detektivov.

§ 5. Naslednje službe so stalne: službi detektivov, službi stražniških vodij ter službe stražnikov I. vrste. Ostale službe pa sočasne ali stalne. Kdor jedno leto povoljno služi začasno, tega je moči stalno namestiti.

§ 6. Stražniški vodja in detektiv ima pravico do letne plače po 450 gld., stanarine po 50 gld. in petletnih doklad po 20 gld. — Stražnik I. vrste ima pravico do letne plače po 400 gld., stanarine po 40 gld. in petletnih doklad po 15 gld. — Stalno nameščen stražnik II. vrste ima pravico do letne plače po 365 gld., stanarine po 40 gld. in petletnih doklad po 10 gld. — Začasno službujoči stražniki dobivajo po 1 gld. mezde na dan. — Vsak stražnik dobiva naturalno obleko in obutev. Detektivom pristojajo za obleko pavšal letnih 50 gld. — Na predlog mestnega magistrata dovoljuje občinski svet nagrade tistim stražnikom, ki se najbolj odlikujejo.

§ 7. Vsi neoženjeni stražniki imajo v stražarnici vkupno stanovanje, a zato se jim ne plačuje stanarine.

§ 8. Samo jedna tretjina stražnikov sme biti oženjenih. Ženiti se sme stražnik v izrednih slučajih in kadar mu to privoli magistrat.

§ 9. Vsak stražnik mora se pokoriti službenemu navodu in disciplinarnemu redu.

§ 10. Sedanje stražniške službe se vse razpusté, razven službe nadzornika mestne straže, katera ostane neizpremenjena.

B) Mestnemu magistratu se naroča: 1. naj takoj razpiše vseh novih 38 služeb z dodatkom, da morajo zanje prositi tudi sedanji stalni stražniki; 2. da takoj natančno omeji policijske okraje ter določi kraj okrajnim postajam ali stražnicam in načrt predloži občinskemu svetu v odobrenje; 3. da potem zveže vse stražnice s telefonom in preskrbi primerno stanovanje za stražarnico; 4. da izgotovi do 1. marca 1891. l. načrt službenega navoda in disciplinarnega reda za policijsko stražo in ga občinskemu svetu predloži v odobrenje.

O tem za mesto velevažnem vprašanji se prične dolga debata. Odbornik dr. Gregorič reče mej drugim: Policijski odsek je imel jedno samo sejo, da se posvetuje o tej velevažni stvari, ki bode zvišala mestne troške. Današnje poročilo je sestavljeno po onem bivšega policijskega komisarja Kavčnika iz leta 1886. Torej štiri dolga leta je poročilo ležalo v prahu, akoravno je sklenil tedanji občinski svet, da se mu mora do 1. aprila 1888 predložiti popoln načrt organizacije mestnih uradov in se je za to volil poseben odsek, kateremu naj bi se bili izročili vsi dotični akti. Ker je poročilo Kavčnikovo preobširno, da bi se bili mogli gospodje o njem popolnoma poučiti, zdi se mi vsa stvar še nezrela. V poročilu tudi pogrešam važno mesto policijskega komisarja. Ali se o tem ne bode govorilo in ukrenilo potrebno? Ravno po smrti g. Perone je propadal policijski aparat. Rad bi torej poznal vzroke, da se je to opustilo. Dalje se je mesto policijskega nadzornika pustilo nepremenjeno. Akoravno je to mesto definitivno, moralo bi se razpisati, seveda bi moral dosedanji uradnik imeti predpravo. Zato si usojam predlagati:

1. Reorganizacija redarstva se vrne odseku, da se vnovič o njej posvetuje.

2. Policijski odsek, pomnožen z onim za organizacijo mestnih uradov, naj v teku dveh mesecev predloži popoln načrt.

3. Občinski svet naj se o tej reorganizaciji posvetuje v posebni seji.

Oglasili so se mnogi odborniki k tej točki. Odbornik Valentinčič méni, da je dovolj jeden mesec odloga; odbornika Hribar in Tavčar se načeloma izrečeta za odložitev, ker bi se utegnulo redarstvo vendar le reorganizovati z manjšimi troški, in sila tudi ni tako velika, da ne bi mogli čakati še nekaj tednov, v katerih naj bi se vprašanje na vse strani presodilo. Debate so se še vdeležili odborniki vitez Bleiweis, Prosenc, Klein, dr. Gregorič, vitez Zitterer, Petričič, Velkovich, Gogala, poročevalec in župan, ki opomni, da ni več odseka za organizacijo uradov. Odbornik Hribar opomni, da odsek obstoji, le popolniti ga je treba. Po dolgi debati so bili naposled sprejeti predlogi policijskega odseka.

Koncem seje gospod župan Grasselli želi mestnim odbornikom in vsemu prebivalstvu stolnega mesta srečno in veselo novo leto; gospod podžupan V. Petričič vošči županu veselo novo leto z željo, naj bi še dalje vrlo vodil mestno upravo. (Odobranje.)

Dnevne novice.

(Gospod Ivan Nabergoj), odlični slevenski rodoljub in voditelj tržaških Slovencev je dné 31. decembra leta 1890 praznoval petindvajsetletnico svojega javnega delovanja v prid in korist Slovencev ob Adriji. Dné 31. decembra 1865 namreč je bil prvič izvoljen v mestni zastop tržaški. Slavljeneč, ki zasluži jedno prvih mest sploh med slovenskimi politikami, bil je rojen dné 28. maja 1835 na Proseku blizu Trstu. S pridnostjo in naravno bistrostjo svojega duha, z navdušenjem za narodno stvar in materijalne koristi svojih rojakov priboril si je častno mesto v političkem življenju. Pridružimo se i mi mnogim čestilecem blagega, požrtovalnega in vedno za blagor naroda vnetega gospoda Nabergoja ter kličemo: Še mnogo let v zdravju in v sreči!

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so vročile litijske in šmartinske Slovenke 7 gld. 52 kr. kot znesek, s kojim se odkupljajo med seboj novoletnih čestitek. — Kot vselej, skazale so se tudi s tem činom častite bivalke teh majhnih slovenskih krajev — velike v domorodni ljubavi. Da bi po vsej slovenski zemlji domačini delali kot v Litiji in v Šmartinem, potem bi družba sv. Cirila in Metoda v resnici bila to, česar si mora želeti vsak, ki je istinito versko-domorodnega čutenja.

(Ljudsko štetje.) Kakor čujemo, so mnogi nemški gospodje pestili svoje posle in delavce, da se morajo zapisati za Nemce. Mej drugimi nam tudi poroča neki hišni posestnik na sv. Jakoba bregu v Ljubljani: Gosp. grof Blagay je zapretel svojim gostaçem, da bode vsakemu odpovedal stanovanje, kdor bode zapisal v rubriko „občevalni jezik“ slovenski.

(Ljudsko štetje pri nas in na Pruskem.) Za ljudsko štetje na Pruskem so bili razposlani listki, ki so v primeri z našimi plahtami kakor vizitnice. Zanimivo je dalje, da poznajo Prusi mater ni jezik namestu občevalnega, med drugimi tudi: Poljski, lužiško-srbski, češki itd.

(Imenovanje.) Gosp. Ivan Vrančič, doslej ekspeditor železniške postaje v Litiji, je imenovan načelnikom postaje v Postojni.

(Oslepel) je, kakor čitamo v brnskem „Hlasu“, g. prof. Egbert Belcredi v noči od nedelje na ponedeljek. Zvečer se je vlegel še zdrav, zjutraj je bil slep na levem očesu. Upajmo, da mu Bog zopet podeli vid.

(Elizabetina otroška bolnišnica.) Radi nastalih zaprek izostati mora letos v Elizabetini otroški bolnišnici božičnica, katera se je vsako leto priredila na praznik Sv. treh kraljev (6. januarija). Prosi pa se, da bi se v kljub temu blagovolili darovi, ki so se namenili za to, oddati v novo zgrajeni Elizabetini otroški bolnišnici v streljskih ulicah št. 11. Tudi sprejemajo radi gospe upravne odborice, namreč gospa Josipina Kastner, gospica Josipina pl. Raab, gospa Evgenija Raspi in upravni odborik gospod Karol Leskovec za bolnišnico namenjene darove v denarjih.

(Ogenj.) Iz Morovca se nam poroča: V soboto, 27. t. m., komaj luč ugasnem in grem k počitku, kar se mi soba razsvetli, bolje nego bi jo z bengaličnim ognjem razsvetlil. Hitro vstanem in hitim k oknu. Strašen prizor! Dozdeva se mi, kakor da bi naša lepa in prostorna cerkev od vseh strani gorela. K sreči, da ni bilo tako. Pač pa je gorel z največjo silo veliki sosedov skedenj, komaj deset dobrih metrov od cerkve oddaljen, poln sene, stelje, žaganic, praznih vinskih in petrolejskih sodov. Sreča velika je bila za celo vas, da so strehe s snegom pokrite in da je bilo popolnoma brez sape. Ako bi bila najmanjša sapa potegnila, takoj bi bila cerkev začela goreti od zunaj in znotraj, kajti na strani proti požaru ima cerkev sedem po pet metrov visokih oken. Sneg se je s cerkvene strehe hitro topil in snežnica se je potem iz razgretoga kositarjevega žleba kadila, kakor iz kakega lonca na ognjišču. Vsakdo, ki pride na lice mesta, čudi se, da je cerkev ostala. Pogorel je še jeden skedenj, kašča z žitom, 40 litrov slivovke, 6 vóz in drugo orodje. Pogoreleca sta bila zavarovana, toda za mali svoti. Škode je nad 1600 gl. Ogenj je zanetila zlobna roka.

(„Dom in Svet“.) Prva številka tega ilustriranega lista za leposlovje in znanstvo je gotovo razveselila, kakor nas, tudi vsacega bralca, ko jo je pregledal. Tako ličnega leposlovnega lista Slovenci še nismo imeli, da bi poleg leposlovnega in znanstvenega gradiva prinašal tudi tako raznovrstne slike. Želimo, da bi listu ob novem letu pristopilo mnogo novih naročnikov. List velja za celo leto 6 gl. Naročnina se pošilja z naslovom: „Dom in Svet“, Ljubljana.

(V Sezani) je odprl odvetniško pisarno gospod dr. J. Gregorin.

(„Obzor“ zopet obsojen. V sredo moral se je „Obzorov“ odgovorni vrednik g. Pečnjak zopet zagovarjati pred sodiščem zaradi članka „Naša auto-

nomija“. Sodnik Akurti je vrednika obsodil na dva meseca zopora, list pa na 2000 gl. izgube na kavciji.

(Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) bode imelo bodočo sredo, v dan 7. januarija t. l., peto redno zborovo sejo v zimskem tečaju z nastopnim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisa. 2. Poročilo odborovo. 3. „Pijanost in blaznost“, bode čital medicincec Frančišek Göstl. 4. Volitev jednega revizorja. 5. Slučajnosti. — Lokal: „Restauration zum Magistrat“, I., Lichtenfelsgasse 1. — Začetek ob polu osmi uri zvečer. — Slovanski gostje dobro došli!

(Narodna čitalnica v Kamniku) izvolila je pri obnem zboru dne 28. t. m. novi odbor, kateri se je sledeče konstituiral: Josip Močnik, župan in lekarničar, predsednik; dr. Julij Dereani, deželni okrajni zdravnik, podpredsednik; Alojzij Podboj, c. kr. davčni pristav, blagajnik; Jože Barle, notarski kandidat, tajnik; Vekoslav Benkovič, farmacevt, njegov namestnik; Ljudevit Stiasny, učitelj, knjižničar; France Flerin, trgovec; Jakob Draxler, c. kr. okrajni tajnik, Janko Grašek, trgovec, odborniki.

(Bralno društvo pri sv. Križu na Murskem Polju) ima v nedeljo, dne 11. januarija 1891 ob 3. uri popoldne v društveni sobi svoj redni letni občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Nagovor podpredsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika in knjižničarja. 4. Volitev odbora. 5. Določitev časopisov za leto 1891. 6. Slučajnosti. — Po dnevnem redu prosta zabava. — Vstopnina 20 kr. — K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Porotne obravnave na Kranjskem) se bodo pričele pri deželnem sodišču v Ljubljani dne 2ega marca, 8. junija, 31. avgusta in 30. novembra; v Novem Mestu dne 16. februarija, 27. aprila, 3. avgusta in 9. novembra.

Telegrami.

Dunaj, 31. decembra. Obe vladi ste se sporazumeli z grofom Kalnokyjem, da bode minister Szögyenyi tudi v prihodnje predsedoval nemškim trgovinskim obravnavam.

Opatija, 2. januarija. Cesaričinja - vdova Štefanija je došla semkaj.

Budimpešta, 1. januarija. Donava je pretkalo noč zamrznila. Iz Požuna se brzojavlja, da je zamrznila Donava tudi pri Devenyu, kjer kaže toplomer 15° mraza. V Budimpešti je kazal toplomer po noči 15°, čez dan pa 9° do 10° mraza. Med mestom Papo in Tapolco je zmrznil vojak 17. brambovskega polka, ko je potoval peš domov na odpust.

Rim, 31. decembra. Pri današnjem shodu arheologov v Priscillianovih katakombah v Via Salaria je poročal Rossi, da so zasledili baziliko sv. Silvestra iz 4. stoletja, v kateri so grobovi šesterih papežev.

Pariz, 2. januarija. Uradni sprejebo, kako sijajni. Na voščilo in čestitanje njemu v imenu diplomatskega kora je odgovoril, da čestita tudi on vsem tukaj častnim panim deželam. Z zadovoljnostjo dokazuje naklonjenosti, katere vživa vsled jasnosti in zmernosti vnanje politike. Ideje miru, prostosti, pravičnosti in napredka, za katere se republika tako poganja, utegnejo te naklonjenosti še pomnožiti.

Bruselj, 2. januarija. Povodom novega leta je predsednik zbornice nagovoril kralja in povdarjal, da se zbornica ne bo dala motiti vsled praznih domišljav, temveč izpolnjevala svoje dolžnosti. Župan je izrekel upanje, da se bodo osebnim službovanjem meščanje in delavci kmalu sprijaznili z armado.

Umrli so:

28. decembra. Matilda Pavlin, zasebnica, 47 let, mestni trg 1, otrpnjenje srca. — Jožef Kos, pekovi sin, 4 leta Križevniški trg 5, hripa.

29. decembra. Oče Ivan Korošak, frančiškan, 24 let, Marijin trg 5, jetika.

V bolnišnici:

29. decembra. Simon Sterle, delavec, 64 let, combstio.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrotnost na 24 ur v tisučih
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
31	7. u. zjut.	748.6	-10.2	brezv.	oblačno	00
	2. u. pop.	748.4	-8.6	sl. szap.	jasno	
	9. u. zveč.	748.6	-11.6	"	oblačno	
1	7. u. zjut.	747.3	-12.2	brezv.	oblačno	00
	2. u. pop.	745.8	-7.0	sl. svzh.	"	
	9. u. zveč.	746.0	-7.6	"	"	

Srednja temperatura obeh dni -10.1°, in -9.1°, za 2° in 6.2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	90 gl. 10 cr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% " " "	90 " 20 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	106 " "
Papirna renta, davka prosta	102 " 80 "
Akeije avstr.-ogerske banke	993 " "
Kreditne akeije	307 " 50 "
London	113 " 30 "
Srebro	" " "
Francoški napoleon	9 " 09 "
Cesarski cekini	5 " 37 "
Nemške marke	55 " 65 "

Obrabljene pismene marke kupuj vsak ča

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazci zastoj. (15—1)

Sargove glicerinove specijalitete.

Odkar sta izumila glicerinove specijalitete **F. A. Sarg** in **Karol Sarg**, rabi jih Njeno Veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine, kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specijalitete priporočajo: prof. baron Lelig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gothi itd.

Glicerinovo milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatljici 65 kr., v deščicah po 3 koške vkupe 90 kr., v škatljici po 3 koške 60 kr.
Medeno glicerinovo milo v zavitku po 3 koške 60 "
Tekoče glicerinovo milo v steklenici 65 "

(Najboljše sredstvo za razkave noge in nečisto polt.)

Glicerinova ustna krema v steklenici 50 "
Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gl. 1.—
Toaletno karbol-glicerinovo milo v zavitku po 3 koške 1.20

KALODONT, glicerinova zobna krema po " —35
(Izvrstno sredstvo za lepe svitile zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.
Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. (11)

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven od dne otvorjenja vožnje.

Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdalej navzgor.

8.00		7.00		8.10		iz Trsta, St. Andreja		v		9.56	
8.10		7.10		9.55		Trsta j. k.		>		9.30	
6.45		11.42		4.25		Ljubljane j. k.		>		7.13	
3.47		—		1.15		Trbiža		>		10.16 3.16 7.55	
0. 2153	0. 2155	0. 2157	Klm.	Postaje				0. 2152	0. 2154	0. 2151	
2. 3.	2. 3.	2. 3.		2. 3.	2. 3.	2. 3.	2. 3.				
zjutraj		opoludne		zvečer		iz Ljubljane drž. k.		v		zjutraj	
7.25		12.00		6.25		Čeruš p.		>		6.35 11.25 4.15	
7.42		12.17		6.42		Trzina		>		6.19 11.09 3.59	
8.01		12.36		7.01		Domžal		>		6.00 10.50 3.40	
8.14		12.49		7.14		Jarš-Mengiša		>		5.52 10.42 3.32	
8.29		1.04		7.29		Homea p.		>		5.37 10.27 3.17	
8.35		1.10		7.35		Kamnik		>		5.26 10.16 3.06	
8.50		1.25		7.50		iz				5.10 10.00 2.50	

Nočne dobe (od 6.00 zvečer do 5.59 zjutraj označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.